

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000

Letna inozemstvo . . . » 13.000

Letna inozemstvo, USA dol. 15

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXX. - Štev. 34 (1517)

Gorica - četrtek, 31. avgusta 1978 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Cerkev v veselju

»Imamo papeža, ki je kardinal Albino Luciani; privzel si je ime Janez Pavel I.« Tako je v soboto 26. avgusta zvečer sporočil »Urbi et orbi« (Rimu in svetu) kardinal diakon Pericle Felice z lože bazilike sv. Petra. Velika množica, ki je nestrpnost čakala na trgu pred baziliko v negotovosti, ali je papež izvoljen ali ni, je ob sporočilu vesela začela vzklikati: »Viva il papa!« Z verniki na trgu sv. Petra so se razveselili vsi, ki so po radiu ali televiziji sledili tistim dogodkom: Imamo papeža!

Zalost Cerkev od smrti Pavla VI. se je spremenila v veselje zaradi novega papeža, upanje se je spremenilo v gotovost: Cerkev ni več ladja brez kapitana, temveč je dobila novega poveljarja, ki jo bo vodil skozi valove in viharje prihodnjih let.

Zato če smo v zadnji številki zapisali: Cerkev v pričakovanju, moremo to pot zapisati: Cerkev v veselju!

Kroniko dogodkov in ostalo o novem papežu objavljamo na drugem mestu, tu le še misel, zakaj je Cerkev vesela. Razlogov je več.

VIDNI KRISTUSOV NAMESTNIK

Cerkev je vesela, ker ima znova vidnega poveljarja, vidnega namestnika Kristusovega na zemlji. Znano je, kako so bili učenci žalostni, ko jim je Jezus rekel, da odhaja od njih in da ga ne bodo več videli. Toda v tolažbo jim je obljubil Sv. Duha. Ta je potem res prišel na binkošti. Prišel je pa tako, da se je v podobi ognjenih jezikov ustavil na učencih. Svojo notranjo moč razsvetljenja in ogrevanja je na videc način pokazal v podobi ognja. Bog namreč ve, da kristjani nismo duhovna bitja, da smo ljudje iz mesa in krvi. Zato za notranje doživljanje potrebujemo tudi zunanjih vidnih znakov.

Tako je tudi z vodstvom Kristusove Cerkve. Ona je in ostane nevesta Kristusova, njegovo mistično, skrivnostno telo; Kristus sam je zaročenec Cerkve in nevidna glava svojemu mističnemu telesu; temeljni kamen, ki ga nihče ne more zamenjati. Vse to je res in vse to trdno verujemo.

Toda prav tako je res, da smo kristjani ljudje iz mesa in krvi. Zato potrebujemo tudi vidnega vodstva, vidne glave in temelja. To je Kristus dosti bolj razumel kot pozneje mnogi njegovi učenci, ki so začeli tajiti, da bi Cerkev imela tudi vidno vodstvo in vidni temelj edinosti in vere. Kristus je razumel potrebo vidnega vodstva v Cerkvi, zato vemo, da je to vodstvo poveljal apostolu Petru in njegovim naslednikom rimskim papežem. Zaradi tega je Cerkev vedno vesela, ko ob smrti enega papeža izvolijo novega, ker se tako uresničujejo Kristusove besede: »Na to skalo bom sezidal svojo Cerkev.«

VIDNO ZNAMENJE EDINOSTI

Drugi razlog za veselje je zavest, da imamo znova vidno znamenje edinosti. Kristusova velika skrb je bila edinost med učenci. Zato je pri zadnji večerji molil za edinost med njimi. Toda kako naj se ta edinost javlja v Cerkvi, ki jo sestavljajo ljudje, podvrženi zmotam, dvomom, zamerljivosti, napuhu, laži? Kristjani smo namreč ljudje in ne angelčki in moramo zato računati z vsemi človeškimi slabostmi tudi v Cerkvi. Kako naj se zato javlja edinost vere, bratske ljubezni, krščanskega življenja?

Tudi zaradi tega je Kristus naročil Petru: »Ti pa potrdi svoje brate.« Potrdi jih v edinosti vere, ljubezni in krščanskega življenja. Če je to veljalo za Jezusove učence, koliko bolj mora to veljati za nas, ki smo v veliko večji meri podvrženi zmotam, dvomom, egoizmu. Cerkev je ob novem papežu torej vesela tudi zato, ker je znova dobila skalo edinosti in ljubezni.

NAJVEČJA MORALNA SILA CLOVEŠTVA

Končno se ob novem papežu veselimo tudi kot ljudje. Smrt Pavla VI. in izvolitev novega papeža je zbudila zanimanje po vsem svetu, pri vseh narodih. Pri enih bolj, pri drugih manj, molče ni mogel mimo nihče razen maloštevilnih, ki so se sa-

mi izolirali od ostalega sveta (Albanija). Nihče ni mogel mimo in ne more mimo, ker je papež in z njim katoliška Cerkev postal največja moralna sila človeštva.

Papež nima tankov in nima atomskih in drugih uničevalnih bomb in vendar mora- jo danes z njim računati vsi, verni in ne- verni, kristjani in nekristjani. Poslušajo pa ga, ker je branilec osnovnih človeš- skih pravic miru, previčnosti, enakosti, bratstva, solidarnosti, ljubezni, družinske skupnosti in človeškega življenja. Gre za vrednote, ki jih vsi priznavajo, a v svo- jem egoizmu tudi vsi teptajo. Samo papež in z njim Cerkev ostajata zvesta zagovornika teh pravic, prilično in neprilično, kot preroki v stari zavezi. Tudi za ceno nepri- ljubljenosti in preganjanja.

Prav je zato, da se ob novem papežu veseli tudi nekrščanski svet, ker je znova dobil zagovornika in branilca človeških pravic, ki so sicer zapisane tudi v listini Združenih narodov in v ustavi držav, a jih eni in drugi poznajo le, dokler služijo njih političnim interesom. Papež pa je njihov zagovornik tudi, kadar se zdi, da je to proti »političnim« interesom Cerkve, proti nje- nemu ugledu in mirnemu sožitju z vlada- mi in režimi. »Amicus Plato, magis amica veritas.« Cerkvi je pri srcu mirno sožitje z vlada- mi in režimi, toda še bolj so ji pri srcu neodsvojljive pravice ljudi in ver- nikov.

Zato Cerkev in tudi ostali z veseljem pozdravljamo novega papeža in bomo z njim združeni tudi na dan ustoličenja, ko bo slo- vesno in uradno postal 263. naslednik apo- stola Petra kot Janez Pavel I.

K. H.

Programske misli Janeza Pavla I.

Dan po izvolitvi v nedeljo 27. avgusta je papež Janez Pavel I. v Sikstinski kapeli pred zbranimi kardinali prebral svoje pro- gramske misli, ki naj bi ga vodile pri nje- govem vladanju.

Papežev program je obsežen v šestih toč- kah. Prva dolžnost Cerkve ostaja evange- lizacija sveta, dialog s svetom naj bo ve- der in konstruktiven, ekumenizem naj se nadaljuje brez pomislekov, a tudi brez po- puščanja v nauku, glede miru pa je treba podpirati vse hvalevredne in dobre pobu- de, ki težijo k pospeševanju in varstvu miru na tem zbeganem svetu, ki trpi zla- sti od slepega nasilja. Koncilске določbe je treba izvajati s pametnimi navodili, pa pri tem paziti, da ne pride do nepremišlje- nih pobud, ki lahko popačijo vsebino in pomen koncilskih odlokov. Prav tako pa je treba preprečiti, da ne bi bojzaljive in zaustavljajoče sile zmanjšale veličastnega poleta obnove in življenja v Cerkvi.

Nato je sv. oče naštel dvanajst vrst lju- di, ki jih je hotel pozdraviti. Najprej je omenil kardinale, nato škofove. Njih kole- giatno vladanje je treba še bolj ovredno- titi, kar naj se izrazi tako po novih sino- dah škofov kot potom struktur rimske ku-rije. Nato je izrekel pozdrav svojim ožjim sodelavcem, pa duhovnikom in vernikom rimskega mesta. Spomnil se je vernikov beneške in bellunske škofije, potem vseh duhovnikov po svetu, zlasti dušnih pastir-jev, ki »delujejo v neugodnih pogojih in v pravem uboštvo«.

Posebej je Janez Pavel I. omenil vse, ki trpijo, bolne, jetnike, begunce, preganja- ne, brezposelne in vse, ki »bojujejo težak boj za svoj življenjski obstoj«. Poseben pozdrav naj velja vsem, katerih svoboda je omejena zaradi zvestobe katoliški veri.

Pozdrava so bili še deležni: redovniki in redovnice; možje in žene, ki delajo v laičnem apostolatu s Katoliško akcijo na čelu; mladina, up bolj čistega jutrišnjega dne, da bi znala ločiti med dobrim in slabim; družine, da bi postale jez zoper uni- čevalno poplavo uživanjaželjnosti, ki uga- ša nova življenja. Namig na splav je jasen.

Papež je omenil tudi notranje napetosti v Cerkvi, ki jih povzročajo nekateri teolo- gi in duhovniki s svojimi stališči. »Treba

Vsi, ki so se poskusili v ugiba- nju, kdo bo novi papež, so to pot ostali brez besed. Kandidatov na sedež sv. Petra ni bilo malo, a nihče ni resno jemal v poštev be- neškega patriarha Albina Luciani-ja. Ni bil ne diplomat ne znan teolog, duhovniška pot ga je vo- dila iz bellunskih gričev prek Vi- toria Veneta samo do Benetk, rim- sko kurijo je poznal le od daleč, bil je znan po svoji premočrtno- sti glede verskih in moralnih na- čel. Torej vse prej kot po novo- tarijah stremeč škof.

In vendar je bil izvoljen prav on, in to že prvi dan konklava, pri tretjem glasovanju in zra- ven na plebiscitaren način. Zanj so glasovali škofoje Tretjega sveta, obeh Amerik, Afrike, da ne go- vimo o Evropi. Po izvolitvi je bil skoro enoglasen odgovor sodelu- jočih kardinalov, da so bile zad- nje volitve delo Svetega Duha.

»Pri teh volitvah smo čutili ro- ko Sv. Duha,« je dejal angleški kardinal Hume. In dunajski kar- dinal König je rekel: »Nisem pričakoval tako hitrega razpleta. Brez dvoma je bil z nami Sv. Duh.« In poljski kardinal Wyszyński: »Bil sem prepričan, da konklave ne bo kratek. Pomagal nam je Sv. Duh.« Holandski kardinal Alfrink je dodal s svoje strani: »Čutili

smo navdih Sv. Duha, ki nas je vodil.«

IZ BELLUNA V RIM

Novi sv. oče se je rodil 17. ok- tobra 1912 v kraju Canale d'Agordo v bellunski pokrajini. Kmalu bo torej izpolnil 66 let. Izhaja iz revne družine, ki je živela nekaj časa v emigraciji v Švici, nato pa je oče našel delo kot steklar v Muranu pri Benetkah. V iskanju socialne pravičnosti je oče postal socialist. Sin Albino pa je odkril drugo pot za reševanje socialnih problemov: Kristusov evangelij. Izbral si je službo Kristusu za vse- bino svojega življenja. Leta 1935 je postal duhovnik, leta 1958 škof v Vittorio Venetu, enajst let nato je nasledil patriarha Urbanija na sedežu sv. Marka v Benetkah. Papež Pavel VI. ga je v konzistoriju 5. marca 1973 imenoval za kardi- nala. S tem mu je bila odprta pot do papeštva.

V Benetkah si je osvojil s svo- jim odprtim pristopom, skrom- nostjo in prijaznostjo zlasti pre- proste sloje, otroke in mladino. Odklanjal je blesteče nastope, rad je nastopal kot navaden duhov- nik, ni mu bilo dosti mar za zu- nanje znake svojega dostojanstva. Odpovedal se je častnemu naslo- vu »primas Dalmatiae«, saj mu ni ničesar pomenil.

Prišel je v Rim, trdno prepri- čan, da se vrne po volitvah v svo- je Benetke. Pa so se glasovi hitro začeli usmerjati k njemu. Že tret- je glasovanje je odločilo.

V svojem prvem nagovoru je

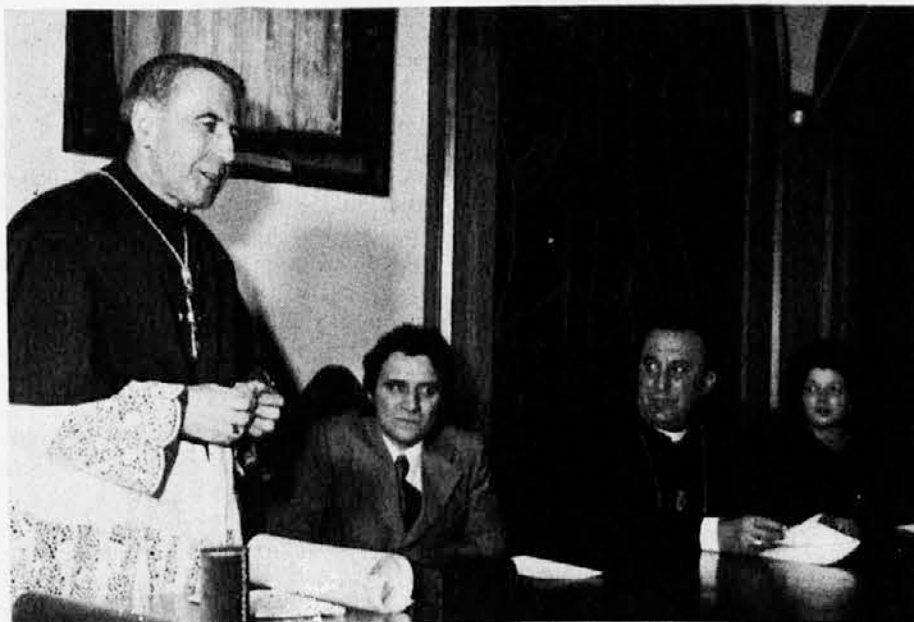
novi papež na priljuden način v nedeljo 27. avgusta razkril tiste zanj tesnobne trenutke. Eden kar- dinalov mu je šepnil: »Pogum! Komur Gospod naloži breme, mu da tudi moč, da ga nosi.« Drugi pa mu je dejal: »Ne boj se! Toliko ljudi je po vsem svetu, ki moli za novega papeža!«

Nato si je moral izbrati novo ime. Tudi to izbiro pojasni zbra- ni množici 200.000 oseb: »Tako- le sem razmišljal: papež Janez XXIII. me je posvetil v škofa tu v baziliki sv. Petra; kasneje sem ga jaz, nevrednež, nasledil v Be- netkah, v mestu ki je še polno spominov nanj. Pavel VI. pa me je napravil za kardinala. Pa ne samo to; ko je prišel v Benetke leta 1972 je na trgu sv. Marka, ko mi je zdrsnila štola, to štolo za- grabil in mi jo položil na ramena. Nikdar nisem bil tako rdeč kot tistikrat. Sicer pa je papež Pavel VI. ne le meni, temveč vsemu sve- tu pokazal, kako se ljubi, služi, dela in trpi za Kristusovo Cerkev. Pa sem si rekel: Imenoval se bom Janez Pavel. Nimam modrosti srca Janeza XXIII. niti izobrazbe in kulture Pavla VI., a sedaj sem na njih mestu in bom skušal služiti Cerkvi. Upam, da mi boste poma- gali s svojimi molitvami!«

OSEBNOST NOVEGA PAPEŽA

»L'Osservatore Romano« je svoj čas osebnost novega papeža, ko je bil še škof, takole označil: »Ab- solutna zvestoba papežu in dosled- no katolištvu sta stalni usmerje- valki življenja in duhovniškega poslanstva škofa Albina Luciani-ja.«

Osebnost vendar in mladeniško razpoložen je bil vedno nepopust- ljev, ko je šlo za verska ali mo- ralna načela. To je večkrat jasno pokazal. Ko je bil škof v Vittorio Venetu, se je med prvimi brezpo- gojno izrekel za stališča, ki jih je papež Pavel VI. zavzel v okrožnici »Humanae vitae« glede urejevanja rojstev. V Benetkah je brez okle- vanja razpusstil sekcijo Zveze ka- toličkih univerzitetnih študentov, ko so se ti izrekli za razporoko, »kajti ne more se nekdo več ime- novati katoličan, če ne sprejema nauka katoliške Cerkve«. Enako je zavrnil tiste, ki so trdili, da sme katoličan delovati v marksi- stičnih strankah, češ da ni dopu- stilen pluralizem (raznolikost sta- lišč in mnenj), če spreminja ver- ska načela. Zdravi pluralizem mo- (nadaljevanje na 2. strani)

Beneški patriarh Albino Luciani, sedanji papež Janez Pavel I. je leta 1973 obiskal Gradec, kjer ga je pozdravil takratni gradski župan, pričakal pa tudi goriški nadškof msgr. Cocolin, ki je tudi na sliki

Ob deseti obletnici zatrtja »praške pomladi«

V noči med 20. in 21. avgustom 1968 so sovjetske čete ob simboličnem pridruženju vojakov še drugih članic Varšavskega pakta, razen Romunije, vdrle na ozemlje republike Češkoslovaške, kjer je bilo v teku splošno prenovitveno gibanje, ki si je zadalo cilj ustvaritev »socializma s človeško podobo« in vsilile tedanjemu češkoslovaškemu političnemu vodstvu s Aleksandrom Dubčkom na čelu sprejetje »normalizacije«, tj. prekinitev reformnih prizadevanj za demokratizacijo javnega življenja v državi.

S tem je bil zadan dejansko konec prepovednega gibanja, poznanemu pod imenom »praška (oziroma češka) pomlad«, ki je obetavno nastopilo po odstopu Moskvi zvestega predsednika republike in partijskega tajnika Antonina Novotnyja konec marca istega leta. Za novega tajnika partije je bil izbran Aleksander Dubček, ki je nekako posebej nezadržne težnje Čehov in Slovkov po demokratizaciji političnega in gospodarskega življenja v državi. Užival je zaupanje tako preprostih ljudi kot intelektualcev, ki so mu pravzaprav pripravili ugodna tla s svojimi novimi pobudami, katere so težile za tem, da se v njihovi domovini vzpostavi svobodno in demokratično življenje kot prvi pogoj za prenovitev razmer v kulturi, politiki in narodnem gospodarstvu. To je bilo nujno potrebno, da se dežela izvleče iz birokratskega mrtvila in splošne zaostalosti ter nadoknadi zamujeni razvoj.

PREPOROD LETA 1968

V skladu s temi globoko občutenimi težnjami je Dubčkovo vodstvo sprejelo nekatere temeljne sklepe, ki so dokončno obravnali s stalinovskim načinom vladanja: uvedba svobode tiska in zborovanj, pospešena rehabilitacija vseh oseb, ki so v dobi stalinizma padle v nemilost, ter sprejetje obsežne reforme v narodnem gospodarstvu.

S temi začelnimi ukrepi, ki so želi splošno odobravanje pri vsem prebivalstvu in zagotavljali Dubčku in novemu vodstvu največjo prostovoljno podporo, kar je bila deležna katere koli skupina na krmilu v povojni Češkoslovaški, je začel dobivati jasnejše in konkretnije oblike »socializem s človeško podobo«, v katerega so Čehi in Slovaki takrat verjeli.

Kljub pritiskom od zunaj, zlasti še s strani drugih članic Varšavskega pakta in Sovjetske zveze se posebej, je Dubčkovo vodstvo bilo prepričano, da bo svoj poskus uspelo izvesti in da se Moskva ne bo toliko spozabila, da bi vojaško posegla kot na Madžarskem leta 1956. Zato so Dubček in ostalo vodstvo skrbno pazili, da ne bi omajali vojaško-političnega okvira Varšavskega pakta in s tem dali razlog za zunanje posege. Zato so javno zagotavljali pripadnost temu zavezništvu in poudarjali samo pravico, da si na Češkoslovaškem gradijo socializem v skladu z demokratičnimi tradicijami dežele.

Toda dogodki na Češkoslovaškem od februarja 1968 dalje so močno zaskrbili Sovjetsko zvezo, ki je v češkoslovaškem primeru videla začetek konca svoje politične, vojaške in gospodarske nadvlade nad državami vzhodne Evrope. Po češkem zgledu bi se prej ali slej začele ravnavati ostale članice Varšavske zveze kot so Poljska, Madžarska in Romunija.

Tega pa Moskva ni mogla dopustiti niti v mislih ne samo iz hegemonističnih razlogov, ampak predvsem iz ideoloških razlogov leninizma, po katerem komunizem ne more dopuščati pluralizma idej in vladnih sistemov. V tem pogledu se je edino Jugoslavija uspela izmakniti leta 1948 in le mednarodnim razlogom tistega časa je pripisati, da Stalin ni vojaško interveniral. Romunija se je tudi nekoliko osamosvojila v zunanji politiki, v notranjem načinu vladanja pa je ohranila diktaturo proletariata brez kakih odklonov v smeri liberalizacije.

USODNI 21. AVGUST 1968

Po številnih pritiskih na češkoslovaško vodstvo, da bi zavrlo proces preporoda, češ da pušča odprto pot protirevoluciji, je Sovjetska zveza z Brežnjevom na čelu sklenila z vojaškim posegom »normalizirati« stanje na Češkoslovaškem. Zadnja pogajanja v Černi in v Bratislavi konec julija in v začetku avgusta so bila le diplomatska krinka, ki je dajala vtis, da je Moskva ubrala pot pogajanj.

Zato je vojaški poseg, ki je sledil 21. avgusta, presenetil Dubčka in njegovo vodstvo, ki sploh ni imelo niti časa, da bi pomislilo na kak odpor. V teku šestih dni je bila dramatično zatrta »praška pomlad« in z njo vera v »socializem s človeškim obrazom«. 27. avgusta so Dubček in drugi iz

njegovega vodstva v ujetništvu v Moskvi, kamor so jih nasilno odpeljali Sovjeti, pod mučnim pritiskom bili prisiljeni podpisati izjavo o »normalizaciji«. Aprila naslednjega leta (1969) je Dubčka nasledil Husak, ki pokoren Kremlju že deset let izvaja program »normalizacije«.

KAJ JE OSTALO OD »ČESKE POMLADI«

Ob letošnji obletnici nasilnega zatrtja prepovednega gibanja na Češkoslovaškem se vsi vprašujejo, kaj je ostalo od tedanje »češke pomladi«. Zdenek Mlynar — eden izmed članov Dubčkovega vodstva, ki živi kot begunec na Dunaju — je na to vprašanje takole odgovoril: »Na Češkoslovaškem je danes slabše kot leta 1967 glede svobode in človekovih pravic. Toda ni bilo vse izgubljeno. Mi smo ljudstvu dali nekaj, čigar pozitivni učinki se še danes poznajo: upanje v boljše bodočnost. Danes obstaja na Češkoslovaškem skupina ljudi, ki se ne zadovoljuje z relativnim blagostanjem, temveč se bori za enake ideale kot pred desetimi leti. "Charta 77" je skupna osnova prizadevanj te skupine, ki utegne čez deset let ali kadarkoli še ponovno odpreti pot reformam. Prepričan sem, da bosta ideji svobode in demokracije, ki smo ju obudili pred deseterimi leti, prej ali slej rodili sadove.«

Drugo vprašanje, ki se postavlja, je sledeče: »Ali je mogoče državam, ki so v okviru Varšavskega pakta, ustvariti "socializem s človeško podobo", to je združiti svobodo s socializmom?«

Vsi dosedanja poskusi v tem pogledu so tako ali drugače propadli. Sovjetska zveza ne dopušta, da bi se kje ustvaril drugačen sistem od leninističnega, ki ne bi bil totalitar. Dubček je verjel do zadnjega v možnost demokratičnega razvoja socializma v svoji deželi. Toda sovjetska intervencija je njega in vse, ki so v to verjeli, prevarala v tem upanju. Nekatere zahodnoevropske komunistične partije v zadnjih letih zatrjujejo, da hočejo v svojih deželah takšen komunizem, ki bi spoštoval vse dosedanje demokratične pridobitve zahodnega sveta. To lahko trdijo, dokler niso na oblasti; povsod tam, kjer so se pa dokopali do odločujoče oblasti, pa tega niso mogli ali niso smeli uresničiti.

BILANCA »NORMALIZACIJE«

Obracun procesa »normalizacije« na Češkoslovaškem po desetih letih je sledeč: zamenjava Dubčkovega vodstva z Moskvi vdanim Husakovim, sto tisoč beguncev, izključitev pet sto tisoč članov iz partije, kulturno in duhovno mrtvilo. Sovjetske čete se še vedno zadržujejo na Češkoslovaškem kljub zagotovitvi leta 1968, da se bodo umaknile, ko se bo položaj v deželi »normaliziral«.

L. T.

160 km proč od južnovzhodne obale pri Vietnamu je ameriška vojna ladja »Whipple« rešila gotove smrti 416 vietnamskih beguncev, ki so pobegnili na ribiški ladji. Ta je bila na tem, da se potopi. Poveljnik ladje je begunce prepeljal v Hongkong, kjer jih je izročil v varstvo krajevnim oblastem.

Kitajec v Jugoslaviji

Devet dni, od 21. do 29. avgusta, se je mudil v Jugoslaviji kitajski državni in partijski voditelj Hua Kuofeng. S tem je vrnil obisk Titu, ki se je prav pred letom dni mudil v Pekingu in drugih kitajskih mestih.

V Beogradu so kitajskega gosta zelo slovesno sprejeli. Vzdolž vse poti od letališča do Dedinja se je zbrala množica ljudi, ki je seveda vneto pozdravljala Hua Kuofenga in njegovo spremstvo. Povsod, kjer je bilo mogoče, so nastopale folklorne skupine s plesi. Pred »Belim dvorom« na Dedinju je Kitajce sprejel sam Tito. Ze prvi dan je prišlo nato do razgovorov.

Hua Kuofeng je ostal v Beogradu do srede zvečer. V sredo čez dan si je ogledal živinorejsko kmetijsko gospodarstvo »Lepušnica« v Banatu. Naslednji dan pa je odpotoval v Skopje, kjer je ostal do petka popoldne. Z letalom se je nato odpeljal v Zagreb. Tam je obiskal tovarno »Rade Končar« in imel pogovore z najvišjimi republikanskimi predstavniki. Proti večeru je nadaljeval pot na Brione, kjer je preživel konec tedna. Tu se je ponovno sestal s Titom in se z njim razgovarjal. Najdaljši pogovor, ki je trajal tri ure, sta imela v nedeljo 27. avgusta. Tito je govoril kar dve uri. Hua Kuofeng je opisal jugoslovansko pot v komunizem, kako je prišlo do prelo-

Apostol Karantancev sv. Modest

V letošnji številki »Glasa Korotana« (o izidu smo že poročali), katerega občasno izdaja omenjeni visokošolski dom na Dunaju pod rektorjem p. Tomažičem, je tudi obširna obravnava izpod peresa prof. dr. Ericha Körnerja o sv. Modestu, apostolu Karantancev.

O njem vemo iz zgodovinskih listin pravzaprav malo. Da je bil podružnični škof pri Gospe Sveti, kamor ga je poslal iz Solnograda nadškof Virgil leta 753. Prof. Körner nadrobno opiše vse cerkve na nekdanjem ozemlju Karantanije, v katerih se je ohranilo češčenje sv. Modesta in načena še mnoga vprašanja s tem v zvezi, ki jih je še potrebno raziskati in vsaj poskušati nanje odgovoriti. Upošteva razne viire in razlage zgodovinopiscev, ki so jih doslej objavili. Med neresena vprašanja spada tudi češčenje sv. Domicijana, starega ljudskega svetnika iz Millstatta ob istoimenskem jezeru, o katerem pravi zapis iz 13. stoletja (v zvezi s starejšim svetiščem na istem mestu) naslednje: poganski »dux« (knez) Domicijan je po svoji spreobrnitvi porušil pogansko svetišče ob jezeru in na njega mestu zgradil cerkev, v kateri je bil pokopan. Prof. Körner sodi, da v tem primeru ne gre za vladajočega karantanskega kneza, ampak verjetno za pokrajinskega kneza, ki bi vladal nad ozemljem današnjega solnograškega območja Lungau.

Ob koncu še nadrobno opiše ohranjenosti in danes že pozabljene spomine na sv. Modesta na Koroškem, kot tudi zunaj te dežele. Teh pomnikov je zmeraj manj, na Zg. Štajerskem, ki je bilo tudi področje njegovega misijona, so njegov spomin že pred 60 leti popolnoma pozabili. Sv. Modest nima svojega posebnega spominskega dneva niti v deželni koledarju za nemško govoreče škoftije. Škoftija Celovec se ga pa sama spominja kot koroškega apostola na isti dan kot sv. Virgila. Opustila pa je sv. Domicijana. Nobenega spominskega dneva mu ne posvečata niti škoftiji Solnograd in Gradec, pa tudi ne Irška. Pač pa sta se temu misijonarju Karantanije spodobno oddolžili škoftiji Ljubljana in Maribor. Spominski dan sv. Modesta je tu 31. marec. V slovenskem domu »Korotana« pa mu je posvečena domska kapela.

• Škofje petih baskovskih škoftij na severozahodu Španije so objavili pastirsko pismo, v katerem obsojajo nasilje in pozivajo svoje rojake k mirnemu reševanju spornih vprašanj. Ko kristjan zahteva svobodo zase, jo mora priznavati tudi drugim.

• Papeška univerza Gregoriana se je znašla v slabem finančnem stanju. Na njej študira 2.500 bogoslovcev in drugih slušateljev, predava pa okoli 300 profesorjev. Dolež se je ustanova vzdrževala predvsem z darovi, deloma pa tudi s prispevki slušateljev. Profesorji, ki so člani jezuitskega reda, predavajo brezplačno. Ker so se dohodki zadnje čase zelo skrčili, bo treba katoliško javnost pozvati k večji podpori.

• V Angoli so v sredi aprila vsa semenišča začela svoje novo šolsko leto. Malih semenišč je 14, veliko semenišče pa je v mestu Huambo. Ne manjka tudi novink za redovne družbe.

ma s Stalinom, vlogu neuvrčenih držav, razložil svoje stališče do položaja na Afriškem rogu in Bliznjem vzhodu ter do evrokomunizma. Tito je tudi povabil kitajskega gosta na vožnjo z »Galebom« ob istrski obali od Pulja do Poreča. V torek 29. avgusta je kitajska delegacija s posebnim letalom odpotovala v Iran, kjer bo ostala pet dni.

Spet je vzbudilo pozornost, da Hua Kuofeng ni obiskal Slovenije, čeprav je najbolj razvita jugoslovanska republika. Isto se je zgodilo, ko je Jugoslavijo obiskal Nixon, isto, ko so prišli drugi pomembni državniki. Makedonija, Bosna, Hrvaška, to da, Slovenija pa ne. Od kod ta stalna diskriminacija? Je posledica stališč partijskega vodstva ali ljubosumnost Beograda?

Kot je bilo pričakovati, se je ob kitajski obisk v Jugoslaviji obregnila Sovjetska zveza. Tiskovna agencija Tass je obtožila Hua Kuofenga, da izkoristi vsako priložnost za napad na Sovjetsko zvezo, jugoslovanska sredstva javnega obveščanja pa je obtožila, da ne čutijo potrebe po tem, da bi se od takih stališč oddmaknili. Na te obtožbe je odgovorila jugoslovanska tiskovna agencija Tanjug, da Jugoslavija ne bo nikdar dovolila, da bi trenja in slabi odnosi med nekaterimi državami bremenili njene odnose z le-timi.

OD TEDNA DO TEDNA

■ V Zenevi v Švici je 21. avgusta umrl v tamkajšnji kliniki v 78. letu starosti znani italijanski pisatelj Ignazio Silone, čigar pravo ime je bilo Secondo Tranquilli. Veljal je za enega največjih sodobnih piscev. Pred leti je SSG v Trstu uprizorilo Silonejevo dramo »Prigode ubogega kristjana«. Takrat je bil Silone tudi osebno navzoč na premierski predstavi. Naj še povemo, da je bil med ustanovitelji italijanske komunistične partije, vendar se je kasneje z njo razšel in stopil v socialistično stranko. Ko je v njej nastal razkol, se je oddaljil tudi od nje, čeprav je ostal zvest socialističnim idejam do smrti.

■ Skoro istočasno je na treh krajih v Španiji, v Santiagu de Compostela, v baskovski provinci Guipuzcoa in v samem središču Barcelone prišlo do umora treh policijskih agentov. Po 21. juliju, ko sta bila v Madridu umorjena dva visoka častnika, je v Španiji vladalo neko zatišje, ki pa je bilo z zadnjimi umori spet prekinjeno.

■ Imenovanemu predsedniku portugalske vlade Alfredu Nobre Da Costa je uspelo sestaviti novo vlado. S tem se je zaključila najdaljša vladna kriza v zgodovini mlade portugalske demokracije. Rešitev je seveda le začasna. Nova vlada naj bi sklicala predčasne splošne volitve, ki naj razjasnijo politični položaj. Da Costa se je pri imenovanju ministrov držal načela, naj bo vlada izraz raznolikosti portugalske družbe, zato so v njej ministri različnih političnih prepričanj, od zelo levičarskih do konservativnih in tehničnih izvedencev, čeprav uradno niso vezani na nobeno obstoječo stranko.

■ Islandija ne bo imela komunističnega predsednika vlade. Komunistični voditelj Ludvik Josefsson, ki mu je predsednik države poveril sestavo koalicijske vlade, se je odpovedal tej nalogi, ker socialdemokrati niso hoteli stopiti v vlado, katere predsednik bi bil nekdo, ki nasprotuje ameriškim vojaškim oporiščem v deželi.

■ V starosti 90 let je umrl Jomo Kenyatta, tvorec neodvisnosti vzhodnoafriške države Kenija, ki je bila do leta 1963 britanska kolonija. Njegova zasluga je, da je ohranil enotnost dežele, ki jo sestavljajo številne etnične skupnosti. Na miren način mu je uspelo prenesti lastnino od belih priseljencev na domače prebivalstvo. Na podlagi ustave je predsedniške posle prevzel za 90 dni podpredsednik republike. V tem času bo moral 170-članski enodomni parlament izvoliti novega državnega predsednika.

■ Iranski vladni predsednik Amuzegar je bil po enem letu prisiljen odstopiti in dati prostor Šarifu Emaniju. K temu koraku so ga prisilili krvavi nemiri v raznih perzijskih mestih, zlasti v Abadanu, središču petrolejske proizvodnje. Da bi pomiril islamsko sekto šiitov, je novi predsednik Emani ukinil kraljevi koledar, ki je kazal leto 2537 s šiitskim, ki kaže leto 1357. Izšel je tudi odlok, ki dovoljuje delo strank, splošne volitve pa naj bi bile leta 1979.

■ V srednjeameriški državi Nicaragua, kjer družina Somoza že nad štirideset let diktatorsko vlada, se je skupina 50 gverilcev polastila palače, kjer imata svoj sedež vlada in parlament ter zajela kot talce okoli 60 oseb, med njimi bratrance in nečaka diktatorja Anastasia Somoze. Ta je pristal na vse zahteve gverilcev: privolil je v izpustitev 83 političnih jetnikov od 120 zahtevanih, na nemoten odhod gverilcev s posebnim letalom v tujino, na izplačilo 3 milijonov dolarjev gverilcem ter na objavo proglasa sandinistične fronte po radiu, televiziji in v časopisu. Brez dvoma pomeni ta akcija gverilcev trd udarec za Somozev prestiž in je morda začetek konca te nasilne vladavine.

Deželna Slovenska skupnost novemu papežu

Predsednik deželnega sveta SSK Andrej Bratuž je ob izvolitvi novega papeža Janeza Pavla I. poslal sv. očetu naslednji telegram:

Njegova Svetost papež Janez Pavel I. Vatikan. Ob razveseljevi izvolitvi za papeža pošiljam v imenu stranke Slovenske skupnosti in izražajoč čustva demokratičnih Slovencev v deželi Furlaniji-Juljski Benečiji spoštljive pozdrave in čestitke združene z željo, da bi Vaša Svetost bila vedno blizu duhovnim in življenjskim problemom slovenske manjšine v Italiji.

• Oporočniški nadškof Lefebvre je izjavil, da bo smatral izvolitev novega papeža za neveljavno, ker se nad 80-letni kardinali niso smeli udeležiti volitev.

Novi papež

(nadaljevanje s 1. strani)

ra spoštovati izročila in biti prežet ljubezni do Cerkve in čutenja z njo.

V svojih pastirskih pismih je obsojal oporečništvo v katoliški Cerkvi, kajti kdor zavrača nauk cerkvenega učiteljstva, nastavlja smrtonosno past. Tudi do teologov, ki so, sklicujoč se na svobodo izražanja, začeli postavljati v dvom premnogo dogmo, je bil strog. Imenoval jih je proste strelce, ki pozabljajo, da je teologija ne posvetna, ampak božja veda.

O duhovnikih, ki iščejo svojo identiteto (tj. ki se sprašujejo, v čem je njih poslanstvo), je bil prav tako jassen: »Ne izgubljam časa o tem, kaj smo, temveč skušajmo raje svoje duhovništvo živeti ob Kristusovem zgledu, ki je bil čist, skromen, ponižen, blag, ubog in pokoren.«

Cerkev je torej dobila papeža, ki je glede nauka nepopustljiv, neupogljiv glede morale in nedostopen za kompromise na področju idej. Nekdo iz njegove bližine ga je takole označil: »Razume grehe mesa, odločno pa obsoja grehe duha.« Ko je odločno obsodil zakon o prekinitvi nosečnosti, ki ga je nedavno sprejel italijanski parlament, je v baziliki sv. Marka v Benetkah z vsem zanosom dejal: »Mi škofje imamo posebno poslanstvo, ki smo ga prejeli iz Kristusovih besed: Kdor vas posluša, mene posluša. Zato ne smemo molčati k zakonu, ki legalizira umor spočetega življenja. Malo nam je mar, kaj mislijo ljudje. Mi škofje moramo braniti to, kar je božje!«

Naj še omenimo, kako je novega papeža označil tržaški škof L. Belloni: »Odklikujejo ga velika dobrota, ponižnost in skromnost. Po značaju je zelo močan, poln odločnosti, ki je značilna za hribovsko ljudstvo.« Škofov vikar dr. Lojze Škerl, ki je tudi poudaril veselje slovenskih vernikov ob izvolitvi novega papeža, pa je med drugim povedal, da je imel s kardinalom Lucianijem več srečanj pred zamenjavo škofa Santina ter mu je izročil spomenico slovenskih vernikov, v kateri je bila zahteva, naj Apostolski sedež upošteva tržaško slovensko stvarnost. Novi papež je torej seznanjen z našimi problemi.

Peč v konklavu, ki je znana po tem, da črni dim, ki pride iz nje, naznani, da papež ni bil izvoljen, beli pa, da ima Cerkev novega papeža. Pri zadnjih volitvah dim po tretjem glasovanju, ko je bil izvoljen Janez Pavel I., ni bil ne črn ne bel, tako da prisotni pred baziliko sv. Petra eno uro niso bili gotovi, ali ima Cerkev novega papeža ali ne.

Zahvala kardinala Villota SSK za sožalje ob smrti Pavla VI.

Kardinal kamerlengo Jean Villot je poslal predsedniku deželnega sveta SSK dr. Andreju Bratužu naslednjo brzojavko:

Pošiljam toplo zahvalo za iskreno sožalje ter izraze občutenega in ganjenega žalovanja poslane ob svetem odhodu papeža Pavla VI. in združene s posebnimi živimi prošnjami.

Slovenski dom v Parizu

7. julija 1978 je bila pri notarju podpisana začasna pogodba o nakupu hiše v predmestju Pariza, v Chatillonu. Gre za enonadstropno hišo s šestimi sobami. Na vrtu za hišo je bivša fotografska delavnica, ki jo bo mogoče preurediti v dvorano in prostore, kateri bodo odgovarjali slovenskim potrebam. Poslojje neposredno meji na cerkev, katera bo lahko služila za bogoslužne namene.

Pomislike, ki jih je vzbujala sorazmerna oddaljenost (čeprav je kraj razmeroma lahko dostopen tudi z avtobusom in metrom), je odstranilo dejstvo, da je dvorana že zgrajena, in zlasti dejstvo, da poslojje meji na cerkev, kjer se bodo Slovenci lahko zbirali za mašo in torej ne bo potrebno graditi cerkve ali kapele.

Se pred podpisom začasne pogodbe je bilo treba informirati se na vseh pristojnih uradih, kakšne zahteve stavijo za izdajo dovoljenja in ali se lahko z gotovostjo upa, da bo to dovoljenje res dano. Iz vseh teh stikov s pristojnimi oblastmi ostaja 99 % verjetnosti, da bodo dovoljenja izdana. Vsi načrti so medtem že bili pripravljeni in zadevna prošnja je bila prve dni avgusta vložena.

Poleg dovoljenja je sedaj ključno vprašanje denar, ki ga je treba preskrbeti do konca letošnjega oktobra. Hiša z delavnico vred stane 700.000 francoskih frankov, čemur je treba dodati še 100.000 frankov za stroške, ki so v zvezi z nakupom in prepisom.

Zbrana denarja je do sedaj 350.000 frankov, od Mednarodne organizacije je obljubljenih 100.000 frankov, za prostore na ulici Gutenberg se upa dobiti 250.000 frankov, skupaj torej 700.000 frankov.

Do novembra letošnjega leta je treba torej dobiti vsaj še 150.000 frankov, da se bo moglo plačati hišo in kriti stroške, ki

so v zvezi z nakupom, in da bo ostalo vsaj nekaj rezerve za prve nujne stroške, ko se bo začelo urejanje doma.

Slovenci v Parizu so torej tik pred tem, da uresničijo svoje dolgotrajno in ne lahko prizadevanje za skupni dom. Težko bi bilo povedati, koliko dela, koliko potov in koliko skrbi jih je stalo, da so do tega prišli. Odbor za Slovenski dom v Parizu se znova obrača na vse rojake v Franciji in Evropi ter drugod po svetu za zaupno prošnjo, da priskočijo na pomoč, da se bo moglo storiti zadnji odločilni korak.

Pri odboru se vsi dobro zavedajo, da bo še mnogo, mnogo težav in dosti zlasti finančnih, pa tudi drugih problemov: delavnico bo treba preurediti, kar pomeni nove stroške, hišo in dvorano opremiti in nato vzdrževati, a najprej je treba do hiše sploh priti. Rešiti je treba torej najprej problem nakupa.

Odbor z zaupanjem pričakuje denarno pomoč s strani rojakov, skupaj pa prosimo našega Očeta v nebesih, da bo vodil in blagoslovljal to delo. Darove pošiljajte na poštni čekovni račun:

C.C.P. PARIS 19285 04 F
MISSION CATHOLIQUE SLOVENE
7, rue Gutenberg
75015 PARIS

ali pa bančne čeke na isti naslov ali pa izročite svoj dar našim poverjenikom.

Pa še tega ne pozabite: 7. novembra letos potečejo štirje meseci, ko bo treba končno podpisati kupno pogodbo in plačati celotno vsoto ali pa se izgubi kavcija, ki jo je bilo treba položiti pri začasnem podpisu!

Pariz, 31. julija 1978

NACE ČRETNIK
predsednik

Odbora za Slovenski dom v Parizu

Stavba, ki je bila kupljena za Slovenski dom v Parizu

Srečanje slovenskih duhovnikov v Celovcu

Pred 17 leti so se slovenski duhovniki iz zamejstva in zapadne Evrope prvič srečali v celovškem bogoslovnem semenišču. Do te zamisli so prišli v želji, da bi se vsaj enkrat na leto videli in sestali ter si izmenjali svoje dušnopastirske izkušnje slovenski duhovniki izven Slovenije, ki bolj ali manj imamo podobne dušnopastirske probleme. Zavedali smo se in se zavedamo, da je cerkveni in dušnopastirski položaj v domovini različen od onega izven nje. Prav zaradi tega potrebuje posebnih prijemov in ustreznih rešitev.

Poleg tega čutimo duhovniki potrebo po duhovniški družbi. To velja zlasti še za duhovnike v službi izseljencev širom zapadne Evrope. Taki duhovniki so bili zlasti prvih 20 let po vojni velikokrat zelo izolirani, živeli so vsak zase, včasih v težkih gospodarskih in socialnih razmerah. Komu naj se zaupajo, pri kom naj dobijo besedo poguma? To so mogli dobiti le v skupnosti s sobraty v podobnih razmerah.

Človečanske potrebe in želja po ustreznem spoznavanju vedno novih dušnopastirskih potreb in vprašanj so torej narokovale, naj bi prišlo do letnih srečanj zamejskih in zdomskih duhovnikov. Nekateri so, žal, takoj videli v takih srečanjih nevarnost kakor »zarote« in političnega klerikalizma. Tega občutka se še do danes niso otresli, ker se ga otrešiti nočejo, četudi je že več kot jasno, da gre za človečanske in dušnopastirske namene.

Po 17 letih smo se torej znova srečali v Celovcu v torek 22. in v sredo 23. avgusta. Ni nas bilo prav veliko, posebno se je čutila odsotnost sobratov iz Trsta in Slovenske Benečije, kljub temu smo se lepo imeli. Predaval je mladi profesor sv. pisma v ljubljanskem bogoslovju dr. Jože Krašovec in sicer o religioznem izkustvu

svetopisemskih pisateljev. Imel je tri predavanja in se pri tem opiral zlasti na nemškega teologa Bultmanna in na lastna dognanja. Obljubil je, da bo vsa tri predavanja ob priložnosti tudi objavil.

Danes je precej v modi govoriti o religioznem izkustvu. Pri nas se je temu posvetil zlasti pokojni prof. Vladimir Truhlar, ki je napisal odlično delo »Doživljanje Absolutnega pri slovenskih pesnikih in pisateljih«. Temu novemu iskanju sledijo tudi pri obravnavanju sv. pisma. Toda gre za nova iskanja, ki niso samo čisto zlato. Nekaj od tega bo pa le ostalo.

Poleg predavanj so bila še kratka poročila o delu zlasti med izseljenci. Tako je Nace Čretnik poročal, kako je s Slovenskim domom v Parizu. Povedal je, da so stavbo v ta namen že kupili. V njej bodo prostori za slovenske dušne pastirje, za pisarno in še nekaj prostorov za goste. Poleg tega bo ob hiši tudi dvorana za kulturne in druge prireditve Slovencev v francoski prestolnici.

KATOLISKI GLAS list za kritične bralce

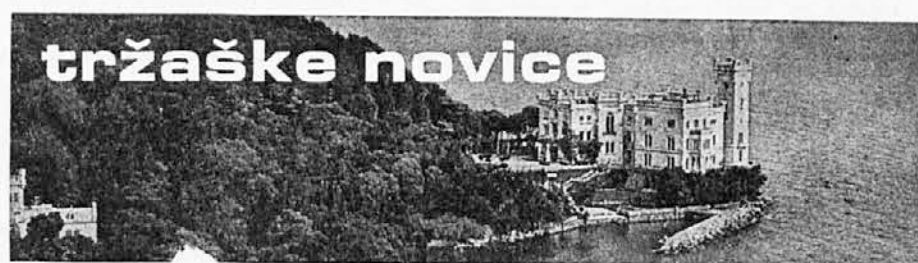
Videli smo tudi dokumentarni film iz življenja Slovencev v Zah. Nemčiji. Dokumentarec je dolg polduro uro. Nastal je več let in prikazuje naše slovenske ljudi v nemški zvezni republiki pri delu, njih življenje v družini, v cerkvi in pri kulturnih prireditvah, ki jih imajo ob raznih priložnostih.

Za zaključek je navzoče duhovnike obiskal celovški škof Joseph Köstner, ki je ostal z njimi tudi pri kosilu. S škofom blagoslovom se je zaključilo 17. srečanje zamejskih in zdomskih duhovnikov. Napovedano je osemnajsto, ki bo prihodnje leto v Trstu.

V nedeljo 10. septembra bo na Opčinah pri Trstu

30. MARIJANSKI SHOD

Vodil ga bo tržaški škof Lovrenc Bellomi. Pričetek ob 16. uri v Marijanišču s sodelovanjem mladih. Nato sprevid s kipom fatimske Matere božje do župne cerkve. Tam bo na prostem sv. maša, ki jo bo daroval g. škof, govoril pa bo prelat dr. Ljodje Suštar iz Ljubljane. Vabljeni vsi rojaki na to trideseto obletnico marijanskih shodov, ko naj bi obnovili vero, upanje in ljubezen do Boga po Marijinem Sinu. V primeru slabega vremena bo vse marijansko slavlje v župni cerkvi.

Farni praznik v Podlonjerju

»Imamo novega sv. očeta, v Podlonjerju imamo prvi obisk našega škofa, v naši izredno lepo oskrbovani farni cerkvi imamo vsa duhovna sredstva za krščansko življenje,« to so bile glavne misli skupnega farnega praznika v čast sv. Avgušlina v ponedeljek 28. avgusta.

Ceprav ni bila prisotna vsa župnija, ampak le odstotki Podlonjercev, je bila udeležba na oko kar čedna, celo nadvelikonočna. Slovenci smo imeli kar lepo število izrednih gostov iz fare-matice Sv. Ivana, celo tudi nekaj meščanov, naših prijateljev z romarskih izletov. Škof L. Bellomi, ki je daroval sv. mašo, se je v začetku svojega govora po naše opravičil »ne znam še govoriti slovensko, se učim«, nato pa nam razložil pot svetosti po zgledu sv. Avgušlina. Med mašo smo prepevali in skupno molili kakor še nikoli v naši cerkvi. Župnik Fortunato Giursi nam je pripravil tiskan zvezek s celotno sv. mašo z zapovrstnim italijanskim in slovenskim besedilom. Tako smo lahko sodelovali vsi v obeh jezikih. Najlepše je donela skupna molitev-pesem Pater noster v latinskem jeziku. Na koncu službe božje smo na lurski način prepevali Pridi k nam, Gospod in Zvonovi zvonijo.

Po maši se nismo razšli, ampak ostali skupaj pred cerkvijo v vselem razgovoru in prepevanju. Če bi se še zunaj izmenjavala pesem obeh narodnostnih skupin, bi bilo še lepše, tako pa smo prepevali in nalivali pristno kapljico iz Ograde in z Mandrije le bolj samo »Kranjci«.

Lepim skupnim praznikom v Rojanu in Skednju približno enkrat na leto se tako pridružuje tudi Podlonjer, kjer smo že imeli podobna srečanja. Vabimo, pridite drugo leto tudi vi in se sami prepričajte, predvsem pa nas obiščite v majniku ob prazniku Marije Pomočnice kristjanov.

Opasilo in vaški praznik v Gropadi

Gropajska skupnost je verjetno že pred tri sto leti izbrala za zavetnika svoje vasi sv. Roka in mu posvetila svojo kapelico, ki se je nekoliko kasneje tudi povečala. Pravijo, da je ta cerkva ena najstarejših na Tržaškem. Zadnje čase pa je bila potrebna temeljitega popravila. Streho so prekrili že lansko leto, letos pa je bila na

Ob novi obletnici nasilne smrti

SLOVENSKIH DOMOLJUBOV NA BAZOVICI

bo v župni cerkvi v Bazovici v sredo 6. septembra ob 20.30 sv. maša za dušni pokoj bazoviških žrtev.

Sledeči petek, 8. septembra na praznik Marijinega rojstva ob 20.30 pa bo tradicionalna MARIJANSKA PROCESIJA.

K obema verskima manifestacijama so iskreno vabljeni vsi naši rojaki.

vrsti notranja in zunanja prevleka. Medtem ko so do zdaj notranja dela končana, bodo zunanja v septembru.

Pri popravilu sta bili gonilni sili domači župnik in pa Atilij Kralj. Največ del so izvršili domačini sami, ki so vestno in z njim lastno sposobnostjo opravili svoj delež. Tako je lažje in prijetneje reči: naša cerkev. In zares so domačini upravičeno ponosni na ta svoj biserček ali »cerkvico pred gozdom«, kot so jo nekoč imenovali.

16. avgusta je bil zato vaški praznik in zvečer se je pri sveti daritvi zbralo veliko domačinov. Naslednjega dne smo imeli priložnost obćudovati na igrišču v Gropadi diapozitive »Poti na Triglav« ob zvokih in pesniški spremljavi g. Toneta Bedenčiča ter nekaj drugih o izletih farnе skupnosti in življenja kolonije v Dragi, kot tudi kratke sprehod in nekaj karakterističnih kotov Gropade (delo Silvota Ozbiča). V petek zvečer je bil istotam na sporedu barvni film »Minister«. Višek praznovanja pa je

bil v nedeljo zjutraj s sveto mašo in popoldne z večernicami. Obakrat je bilo prisotnih veliko domačinov.

Vzporedno s cerkvenim praznovanjem sv. Roka je domače športno društvo Gaia organiziralo tradicionalno šagro, ki je privabila v to kraško vasico izredno veliko ljudi. Kako pa tudi ne, saj so se skozi tri

SEKCIJA SLOVENSKE SKUPNOSTI V DOLINSKI OBCINI

prireja v DOLINI na igrišču ob srednji šoli ob stoletnici narodnega tabora v Dolini

NAŠ PRAZNIK

z naslednjim sporedom:

Sobota 2. septembra: ob 15. uri odprtje kioskov; ob 19.30 nastop pevskega zbora »F. Prešeren« iz Boljunca; ob 20. ure dalje igra ansambel »Pomlad«.

Nedelja 3. septembra: ob 14. uri odprtje kioskov; ob 17. uri kulturni program (koncert godbe na pihala Breg, nastop mešanega pevskega zbora iz Mačkolj); pozdrav deželnega svetovalca dr. Draga Štoke; ob 20. ure dalje prosta zabava ob zvokih ansambla »Pomlad«.

Ponedeljek 4. septembra: ob 16. uri odprtje kioskov; ob 19.30 dalje za zabavo in veselo razpoloženje igra amaterska godba na pihala iz Boljunca.

Vse tri dni delujejo kioski z izbranimi jedmi na žaru in pristnim domačim vinom.

večere zavrteli ob vedrih zvokih fantov in brhkih deklet ansamblov »Galebi« in pa TAIMS.

Pa ne samo to. V soboto sta bila na sporedu turnir v briškoli in trešetu ter ugan-karsko tekmovalce. V nedeljo je bilo na sporedu veselo popoldne. Zamisel sama je zelo zanimiva. Na takih praznikih navadno sodelujejo pevski zbori, godbe na pihala in razni ansambli. Tukaj pa je občinstvo samo bilo gibalno vsega. Animator Aleksander Mužina je pred predstavo samo povedal, da so se domača podjetja in gostinski lokali velikodušno odzvali vabilu, in s svojim darom pripomogli, da je praznik čim lepše uspel. Nato je poklical na oder od najmlajših do manj mladih, da so odgovarjali na bolj ali manj hudomušna vprašanja in pripravili veselo presenečenje. Za vse to so bili seveda primer-no nagrajeni. Vmes je bilo še nekaj posre-čenih skečev in ubrano igranje harmoni-karja domačina Darija Slavca. Vse je iz-zvenelo kot prijeten uvod v nedeljski večer, ki se je zavlekel dolgo v noč ob zvokih Taimsa, ob prijetni kapljici in okusnih jedeh na žaru. - A.M.

Neustavljivo uresničevanje načrta Skupnosti družina Opčine

V petek 25. avgusta popoldne je bilo na gradbišču Skupnosti družina na Opčinah veliko število ljudi, ki so se zbrali na nekakšni tiskovni konferenci, da bi se, na povabilo stanovalcev, seznanili z dosežki.

Mirko Milkovič, glavni tajnik organizacije distrofičnih (UIDIM) in pobudnik zahtevne naloge zgraditi dom, ki bo na voljo ne le telesno oviranim, temveč tudi širši javnosti, je uvodoma poudaril, da ni toliko pomembna zgradba in zidovi ter razni športni objekti, marveč družina ljudi, ki so telesno ovirani in ki naj bi našli tu zatočišče po celodnevem delu.

Mnogo je že narejenega, a veliko še manjka. Kar so do sedaj postavili, so zgradili z denarnimi prispevki ljudi in ustanov, ki so razumeli njihov klic ter z veliko prostovoljnega dela; na prispevke iz javnih sredstev namreč še vedno čakajo. Gradbena dela se niso ustavila in neutrudno dopolnjujejo najnujnejše.

Do nedavnega so bili telesno ovirani izključeni iz občestva. Zdaj pa jim je uspelo vzpostaviti dialog z ljudmi. Gradbišče je bilo vedno odprto za vse, ki so čutili po-

V parku Finžgarjevega doma na Opčinah, Narodna ulica 89 bodo v soboto 2. septembra popoldne in v nedeljo 3. septembra

XIII. ŠTUDIJSKI DNEVI DRAGA 1978

Predstavitve letošnjih predavateljev in sodelujočih bo na predvečer študijskih dni v petek 1. septembra ob 18. uri v Peterlinovi dvorani v Trstu, ul. Donizetti 3.

Iz programa:

■ 2. septembra ob 17. uri slovesno odprtje študijskih dni, nato prvo predavanje »Ideologija in demokracija«.

■ 3. septembra ob 9. uri sv. maša, ki jo bo opravil tržaški škof Lorenzo Bellomi, nato drugo predavanje »Od poskusa totalnega uničenja do zarje novega krščanstva«.

■ Popoldne istega dne ob 16. uri okrogla miza na temo »Ob dramatični 30-letnici: Kominform in slovenstvo«.

trebo po družbenem sodelovanju. Sem spadajo razna srečanja, razprave, kulturne prireditve in podobno.

Tako imajo v načrtu namestitve naprav za ogrevanje. Zgradili bi radi v kratkem dve teniški, odbojkarsko ter košarkarsko igrišče. Nadalje imajo v načrtu še pokrit bazen, za katerega gradnjo se je vztrajno potegovala rajonska konzulta za vzhodni Kras. Dostop na igrišča bo odprt vsakomur.

Svoje dosedanje delo in izkušnje so prikazali z diapozitivi. Ob prisotnosti tržaškega škofa Bellomija ter inž. Sosiča so se enkrat potrdili, da je obračun triletnega dela pozitiven. V svojih naporih so uspeli, čeprav so pred gradnjo samo upali, da bo v treh letih že dokončana. Uspelo jim je postaviti novo prijazno okolje, kjer se počuti vsakdo kot doma.

Telesno ovirani se zahvaljujejo vsem za razne darove, pomoč in nasvete in vabijo vse ljudi dobre volje, naj jim še nadalje velikodušno stojijo ob strani in pridejo na obisk. - A.M.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Jubiley slovenske šolske sestre

S. Marija Majda Hribernig iz kongregacije šolskih sester je 19. avgusta obhajala v Radišah (Koroška) med svojimi domačimi svoj redovni srebrni jubilej. Ob 16. uri so se zbrali ožji sorodniki, da skupaj s provincialko s. Gabrijelo Koncilijo iz Trsta spremljajo jubilarntinjo k oltarju župne cerkve v Radišah, kjer je bila krščena, birmana in pri prvem sv. obhajilu. Slovesnost je vodil domači župnik Ludvik Jank. Med sveto daritvijo je obnovila redovne obljube. Z zahvalno pesmijo so se navzoči Bogu zahvalili za vse, kar je po s. Majdi dobrega podelil. Bratsko kosilo je prelepo slovesnost zaključilo.

S. Marija Majda Hribernig se je rodila 30. septembra 1931 v Radišah nad Celovcem kot najstarejša hči številne družine. Oče, zaveden Slovenec, posestnik in kmet, je vzgajal otroke v spoštovanju in ljubezni do doma. Se živeča mati, verna žena in pridna gospodinja je vcepljala in dajala otrokom zgled pristnega krščanskega življenja. Mlada Mici, kakor so jo doma imenovali, je morala že v zgodnjih letih pridno pomagati pri gospodinjstvu, obdelovanju kmetije in skrbi za mlajše brate in sestre.

Za časa hitlerizma je bila družina pregnana iz domače zemlje v internacijo, kjer je mlada Marija odrasčala in trpela zaradi svoje narodne zavesti. Po vojni se je vrnila s svojimi v opustošeni rodni dom. Treba je bilo znova zavijati rokave in pridno delati. Zdaj gospodarji njen brat z družino na lepo urejenem posestvu.

Ko je Marija odšla v St. Jakob v Rožu na gospodinjstvi tečaj, je začutila veselje do redovnega poklica in vstopila v kongregacijo šolskih sester. Kmalu zatem je bila v Grottaferrati pri Rimu preobčlena 8. septembra 1953 ter dobila redovno ime Majda. Kot mlada sestra je delovala v raznih hišah tržaške province in se povsod uveljavila kot dobra, pridna in skrbna gospodinja ter sposobna kuharica. Zato so ji predstojnice zaupale vodstvo kuharskih tečajev v tržaški in goriški okolici. Šest let je tudi vodila sestrsko hišo v Beli peči.

Zadnje leto je kuharsko stroko poučevala tudi na slovenski šoli pri Sv. Ivanu v Trstu in na slovenskem učiteljskišču. Povsod so jo dekleta vzljubila, jo spoštujejo in so ji hvaležne za vse, kar jim je v svojem obširnem znanju in spretnosti koristnega nudila pri pripravi na bodoče življenje in bodočo družinsko srečo.

S. Majdi iskreno čestitamo in ji želimo, naj še veliko dobrega naredi med našo primorsko mladino.

Števerjan

Nov grob. V soboto so položili v božjo njivo truplo 64-letnega Leopolda Maraža, po poklicu zidarja. Po razpadu Italije se je vključil v odporiško gibanje in bil dvakrat ranjen. Po končani zadnji vojni je najprej vršil svoj poklic in tako pomagal pri obnavljanju naših domov. Bil je vedno zaveden Slovenec in tudi svoje otroke je vzgojil v narodnem duhu. Rad je hodil na naše prireditve. Zaradi veselega značaja je bil splošno priljubljen. Svojcem izrekamo tudi naše sožalje.

Zborovsko tekmovanje »Seghizzi«

Od četrtega 31. avgusta do nedelje 3. septembra bo potekalo v Gorici XVII. mednarodno tekmovanje pevskih zborov »C. A. Seghizzi«. Prijavilo se je jih 17. Razen iz Italije bodo navzoči zbori iz Poljske, Estonke (SZ), Madžarske, Jugoslavije (iz Subotice), Romunije, Češkoslovaške, Bolgarije, Zahodne Nemčije in Švedske. Iz Trsta bo nastopil slovenski zbor »Marij Kogoj« pod vodstvom Nade Žerjal, iz Kopra pa zbor »Obala« pod vodstvom Milka Slosarja.

Koncerti, ki bodo v veliki dvorani UGG na trgu C. Battisti, se bodo pričeli v četrtek 31. avgusta ob 20.30 ter nadaljevali v petek in soboto ob 16. in 20.30, v nedeljo

pa ob 9.30, 15.30 in 20.30. V soboto in nedeljo ob 20.30 bo objava prvih treh nagrajenih, v soboto iz polifonije, v nedeljo iz folklorne.

Mešani zbor »Marij Kogoj« iz Trsta bo nastopil kot prvi v polifoniji v petek ob 20.30, v folklori pa kot šesti v nedeljo dopoldne, zbor »Obala« iz Kopra pa kot četrty v petek zvečer in drugi v nedeljo popoldne. Zbore bosta ocenjevali dve komisiji. V drugi je tudi slovenski skladatelj Rado Simoniti iz Ljubljane.

Poletna številka »Števerjanskega vestnika«

Izšla je 6. številka za julij in avgust, ki vsebuje obširno poročilo o 8. zamejskem festivalu narodno-zabavne glasbe v Števerjanu 1. in 2. julija, komentar k zadnjim pokrajinskim in deželnim volitvam, odgovor enega izmed staršev na pismo učiteljev 2. ciklusa celodnevne šole v Števerjanu, ponatis članka iz Nedeljskega dnevnika »Na svoji zemlji«, v katerem je Slavko Štekar podal nekaj izjav, ki ne držijo ter članka iz Katoliškega glasa »Nespametno ravnanje«. V kroniki najdemo kratka poročila o smrti Leopolda Maraža, o dveh izletih na Tridentinsko in Sv. Višarje, o treh porokah, obisku dveh pihalnih godb v Števerjanu in o šolskih uspehih Števerjanske mladine.

Iz Slovenije

Dvestoletnica prvega vzpona na Triglav

26. avgusta 1778 so prvič stopili na Triglav, na vrh te najvišje slovenske gore, štirje »srčni možje«. Bili so to rudarja Luka Korošec s Koprivnika in Matevž Kos iz Jereke v Bohinju, lovec Stefan Rožič iz Savice in ranocelnik Lovrenc Willomitzer iz Stare Fužine.

Tem pogumnim gornikom so v nedeljo 27. avgusta odkrili v Ribičevem lazcu ob Bohinjskem jezeru spomenik posebne vrste. Na skalnatem podlošku iz enega samega kosa stojijo štiri bronaste postave v preknaravni velikosti, delo akademskega kiparja Stojana Batiča. Spomenik je visok tisočinko Triglava, 2863 milimetrov.

»Zavzetje« Triglava je bil za tiste čase gotovo velik gorniški podvig. Šele osem let nato je človek stopil na najvišjo evropsko goro Mont Blanc, 22 let potem na Grossglockner (premagal ga je tedaj tudi župnik iz Banjšic Valentin Stanič), Matterhorn celotno 78 let kasneje.

Triglav je postal simbol naše trdoživosti in povezanosti s slovensko zemljo, zadnja leta prava romarska pot za planince in neplanince. Našel je pot tudi v grb SR Slovenije. Ni čuda, da je praznik odkritja spomenika štirim »srčnim možem« dobil vse ljudski značaj. V Bohinju se je zbralo več tisoč ljudi, dan prej na vrhu Triglava pa skoro tisoč. Obakrat je govoril predsednik Slovenske zveze dr. Miha Potočnik.

Poseben čar proslavi so dali združeni pevski zbori radovljiške, jeseniške in toliminske občine, godba na pihala jezeniških železarjev, folklorna skupina iz Bohinja ter gledališki igralec Jože Zupan. Slavje je bilo tudi izraz širšega prijateljstva med narodi, saj so se ga udeležili tudi Slovenci iz zamejstva ter predstavniki planinskih zvez iz Julijske krajine in Koroške. Tik pred začetkom proslave so prikorakali slovenski planinci s Tržaškega, ki so tako uspešno zaključili svoje enotedensko pešačenje.

Po proslavi se je seveda slavje nadaljevalo ves dan, saj so na več krajih ob jezeru igrali narodno-zabavni ansambli. V hotelu Zlatorog je bil slavnostni sprejem pri predsedniku SZDL Mitju Ribičiču. Pri tem je dr. Miha Potočnik dejal, da čeprav je Triglav simbol prijateljstva in mednarodnega sodelovanja, pa je gora, ki je simbol slovenstva, predvsem naša, res »Triglav moj dom«.

IZ KANALSKE DOLINE

Sv. Višarje 20. avgusta

Na to sončno nedeljo je na Sv. Višarje poromalo izredno veliko skupin, tako da so se pozno čez poldne vrstile sv. maše. Popoldne je svetišče obiskal tudi videmski nadškof Alfredo Battisti. Pred koncelebrirano mašo mu je izrekel domači župnik Mario Černet iz Zabnic dobrodošlico v slovenščini in italijanščini. Cerkevna zborna iz Zabnic in Trbiža sta izmenjale spremeljala bogoslužje, opravljeno v jezikih navzočih vernikov, tj. slovensko, italijansko, nemško in furlansko.

V krajšem govoru je nadškof omenil zlasti tri namene, za katere naj bi ob tem romanju z njim molili: za pok. papeža Pavla VI. in kardinale volivce, da bi prisluhnili navdihom Sv. Duha in izbrali vrednega naslednika na Petrovem prestolu; za moralno obnovo nadškofije, naj bi se zlasti po potresu težko prizadeti del ne obnovil le materialno, temveč tudi duhovno; za zedinjeno Evropo. Čeprav so gospodarski interesi osnova Združene Evrope, je temu treba dodati to, kar je duša vsake skupnosti: spoštovanje kulturnih vrednot in tradicij vsakega naroda, pa naj bo ta še tako neznan! Potrebno je medsebojno razumevanje in prava krščanska ljubezen. To je velika naloga Cerkev, naloga vernikov, zlasti Italije, Jugoslavije in Avstrije ob stičišču treh velikih evropskih skupin, latinske, slovanske in germanske. Po prisrčnem srečanju in fotografiranju pred cerkvijo so se verniki z nadpastirjem zopet vrnili v dolino.

• Župnija in mesto St. Andraž v Labotški dolini sta na Marijin praznik 15. avgusta proslavila 750-letnico, odkar je bila v tem kraju ustanovljena lavantinska škofija. Slavje je pripravil poseben odbor. Na večer pred praznikom je bil koncert na prostem. Na sam praznik je spreved krenil iz farne cerkve do cerkve Loreto, ki se je napolnila do zadnjega kotička. Spominsko božjo službo je vodil celovski škof Jožef Köstner. Z njim je somaševal salzburski pomožni škof Jakob Mayr, mari-borskega škofa in kapitelj pa je zastopal kanonik Franc Zdošek.

• Komaj letos v aprilu je bil posvečen za pomožnega škofa v Szekesfehervarju (Stolnem Belem gradu) Ferenc Rosta, star 64 let, pa je že 28. julija nepričakovano umrl. Bogoslovne študije je opravil v Germaniku v Rimu, kjer je leta 1939 prejel mašniško posvečenje. Pozneje je bil profesor dogmatike in veszpremsemk semenišču.

• Mohamedanci so 5. avgusta letos začeli svoj veliki postni čas, ki ga imenujejo ramadan, končali ga pa bodo 3. septembra z veselimi praznovanji, imenovanim »aid«. Ramadan je za muslimane čas poglobljene duhovnosti. Popolni post traja od sončnega vzhoda do zahoda, ko se ne sme užiti niti kapljice vode.

• V Egejskem morju leži otok Tinos, nad katerim so vladale Benetke do leta 1714. Zato je na otoku katoliška škofija, znan pa je otok tudi po milostni podobi Gospodovega oznanjenja Mariji. Vsako leto se vršijo romanja k tej podobi 15. avgusta.

OBVESTILA

Seja Zveze slovenske katoliške prosvete bo v ponedeljek 4. septembra ob 20.30 v Katoliškem domu. Vabljeni vsi odborniki.

Duhovna obnova za žene in dekleta bo v Zavodu sv. Družine v Gorici v nedeljo 10. septembra. Začetek ob 9. uri, zaključek s sv. mašo ob 18. uri. Vabljeni družbenice in ostale žene in dekleta, da preživijo en dan v zbranosti in počitku.

DAROVI

Ob deveti obletnici smrti brata dekana Alojzija Pavlina daruje sestra Marija za Zavod sv. Družine, za Alojzijeve in za katoliški tisk po 5.000 lir.

Ob smrti mame Anice Colja daruje hči Marica za družino za sklad Katol. glasa in za cerkev sv. Ivana v Gorici po 10.000 lir.

Za Alojzijeve: R. Urbič, ZDA, 20 dol.

V spomin pok. Virgila Zorzuta daruje N. N. za cerkev sv. Ivana v Gorici, za Alojzijeve in Zavod sv. Družine po 50.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: družina Vidonis namesto cvetja na grob Ljudmile Zivec-Kovačič 5.000; Ana Barovna 2.000; Olga Roncelj 5.000; Avgustina Nanut 5.000; Stefanija Sola 6.000; Kristina Buda 2.000; družini Abram in Ana Čok 5.000; Marija Bizjak 5.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: družina Kalin v spomin očeta Ivana 15.000; Budai-Gojina Eda v spomin očeta Jožefa 5.000; M. M., Trst, 50.000; Giudici Gaia, ob krstu 15.000; razni 2.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega

LEOPOLDA BUZZIJA

se zahvaljujemo vaščanom in vsem, ki so ga pospremili na zadnji poti. Posebna zahvala pevcem, g. župniku in darovalcem cvetja.

Zalujoča družina in sorodstvo

Stmaver, 28. avgusta 1978

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so nam bili blizu ob težki izgubi naše ljube mame

Anice Colja roj. Skočaj

Še posebno se zahvaljujemo g. župniku iz Ločnika in dr. Oskarju Simiču, darovalcem cvetja in vsem, ki so se udeležili pogreba.

Mož Ladi, hčere in sinovi z družinami

Gorica - Gradiška - Podgora, 24. avgusta 1978

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Sporod od 3. do 9. septembra 1978

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Oddaja o Benečiji. 10.15 Vedri zvoki. 10.30 Danes obiščemo Mažerole. 11.05 Mladinski oder: »Hči Črnega gusarja«. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Oprostite... 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 9.30 Tone Penko: Živalstvo Jadranskega morja. 10.05 Koncert. 10.45 Cicibani poslušajo. 11.00 Naš gorski svet. 12.00 Poslušali boste. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.10 Cronin-Marjana Prepeluh: »Angeli noči«, 1. del. 14.30 Koncerti »Live«. 15.35 Uspešnice naše dežele. 17.05 Komorni orkester »Città di Trieste«. 18.05 Po Valvasorjevih stopinjah. 18.20 Operna glasba.

Torek: 9.30 Vinko Beličič: Prelistavanje poldavnine. 10.05 Koncert. 10.45 Cicibani telovadijo. 11.00 F. Jeza: »Zadnji človek«, 1. del. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 Cronin: »Angeli noči«, roman. 14.30 Jugoslovanska glasba. 15.35 Napotki za dobro diskoteko. 16.30 Otroci, ali veste da... 17.05 Schubert. 18.05 Zgodovina slov. gledališča. 18.20 Operna glasba.

Sreda: 9.30 Antologija ljubezenske lirike. 10.05 Koncert. 10.45 Cicibani poslušajo. 11.00 Ljudje in dogodki. 12.00 Najboljše zdravilo vseh časov - smeh. 13.15 Naši zbori. 14.10 Cronin: »Angeli noči«, roman. 14.30 Prijeten popoldan z vami. 16.30 Otroci pojo. 17.05 Simfonični orkester iz Milana. 18.05 »Junak našega časa«, drama.

Četrtek: 9.30 Govorimo o manjšinah. 10.05 Koncert. 10.45 Cicibani rišejo. 11.00 F. Jeza: »Zadnji človek«, 2. del. 13.15 S pevskih revij. 14.10 Cronin: »Angeli noči«, roman. 14.30 Mladi in glasba. 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 17.05 Orkester RTV Ljubljana. 18.05 Slovenska politična in socialna misel. 18.25 Operna glasba.

Petek: 10.05 Koncert. 10.45 Cicibani telovadijo. 11.00 Tržaške črtice Zofke Kvedrove. 12.00 Z naših festivalov. 13.15 Letošnji »Seghizzi«. 14.10 Cronin: »Angeli noči«, roman. 14.30 Resno, a ne prerresno. 15.35 Nove plošče. 16.30 Na počitnicah. 17.05 Vivaldi. 18.05 Zgodovina filmske umetnosti.

Sobota: 9.05 Z vseh koncev sveta. 9.30 Naš horoskop. 10.05 Koncert. 11.30 Kulturno pismo. 13.15 Letošnji »Seghizzi«. 14.10 Cronin: »Angeli noči«, roman. 14.30 Kje so tiste steeze. 15.35 Glasba. 17.05 Londonski orkester »Philharmonia«. 18.05 »Kadar te zbudiš«, radijska igra. 18.45 Vera in naš čas.

• Nabožni mesečnik »Stadt Gottes« (Božje mesto), ki ga izdaja redovna družba Božje besede (verbiti) praznuje letos sto let izhajanja in je ena najbolj razširjenih verskih revij v nemško govorečem svetu. Izhaja istočasno blizu Bonna, v Mödlingu pri Dunaju in v Steinhauseu pri Zürichu.

• **LISTNICA UREDNIŠTVA.** Glavni urednik Katoliškega glasa je dobil v nabiralniku dopis z naslovom »Čuk na palico«. Neznani pisec je hotel na ironičen način opisati »Študijske dneve SKAD-a« v Zabnicah. Ko pa kritizira druge, se je očitno zbal lastne kritike in se ni upal podpisati. Zato uredništvo članka ne bo objavilo, ker anonimni pisci tega ne zaslužijo. Dopis je končal v arhivu Katol. glasa.

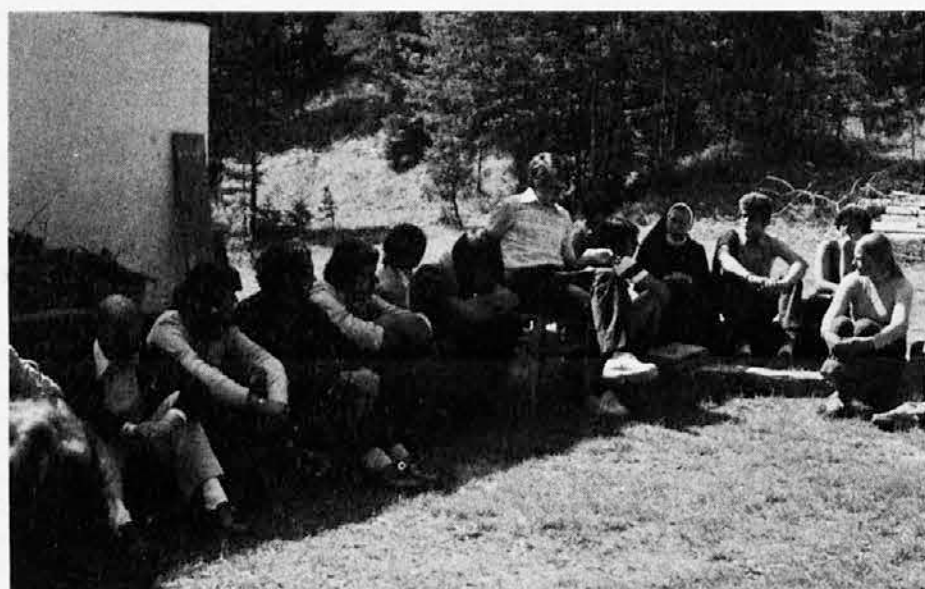
OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ŽABNICE 1978

Ivo Jevnikar med predavanjem o manjšinski problematiki

V žabniški koči sv. Jožefa je v nedeljo 13. avgusta spet vse zaživelo. Tudi letos — to že devet let — se je precejšnje število (okrog 40) goriških in tržaških prijateljev in znancev odzvalo vabilu SKAD-a, da skupaj preživijo velikošmarni počitek v pri-srčni in vedno vabeči vasi pod Višarjami. Marsikdo si je obetal predvsem veliko zabave in sprostitve, toda kmalu je spoznal, da žabniški dnevi so pravzaprav delovni čas. Organizatorji letošnjega srečanja so pri izbiri tematike in predavateljev upoštevali predvsem potrebe mlajših, tj. višješolcev. Zelja je bila, da bi mladi v teh dneh poglobili, morda se prvič поблиže seznanili z dejstvi in problemi, ki jih kot člani slovenske manjšine in kot mladi ljudje ne smejo prezreti.

Kako pa smo preživeli te svoje dneve? Nedelja je bila dan prihodov. V poznem popoldnevu smo začeli s programom. Kot uvod: gorski svet. Danilo Čotar je s svojimi diapozitivi popeljal našo misel v višinski svet, v svet, poln skrivnosti, za površnega in zmaterializiranega zemljana nikoli opaznih lepot.

Naslednjega dne je bil naš gost župnik iz Grahovega Ambrož Kodelja. Tudi on je prinesel s seboj diapozitive, da bi nam z njimi pomagal spoznavati svet, toda ne zunanega, ampak naš notranji, duhovni svet. Z besedo in sliko nam je prikazal, kako mladim generacijam ne zadošča več tradicionalna oblika vere: zavračajo jo in iščejo globljega stika s sočlovekom in z Bogom. Prav v francoskem kraju Taizé se zbirajo verni in neverni z vseh strani in v skupinah iščejo ali utrjujejo svojo vero.

15. avgust je bil kar pester. Jutro smo posvetili problemom, ki jih vsak dan doživljamo kot člani slovenske skupnosti v Italiji. Med nas je prišel dragi znanec s Tržaškega, Ivo Jevnikar. Povabljen je bil, da bi prikazal, kako se kot mlad človek sooča z manjšinsko problematiko. O tem argumentu po navadi razpravljajo izkušeni, starejši ljudje, ki so v preteklosti veliko žrtvovali za ideal slovenstva. Tokrat pa je govoril mlad človek mlademu. Med jutranjim razgovorom so mladspoznali,

da manjšina v trenutni ogroženosti nujno potrebuje njihove moči. Ugotovili so, da se manjšina na Goriškem in Tržaškem prebija skozi pereče probleme, v popoldanskih urah pa so se lahko prepričali, da manjšina v trenutni ogroženosti nujno potrebuje njihove moči. Ugotovili so, da se manjšina na Goriškem in Tržaškem prebija skozi pereče probleme, v popoldanskih urah pa so se lahko prepričali, da manjšina v trenutni ogroženosti nujno potrebuje njihove moči.

Srečali smo se namreč z župnikom iz Ukeve Marijem Gariupom, z gospo Nežo Tribuč, tamkajšnjo prosvetno delavko in z neko dolgoletno članico ukvanskega pevskega zbora. Iz njihovih besed sta izzevala predvsem pesimizem za bodočnost, toda niti ne za bodočnost, kar za sedanjost, in pa razočaranje nad vsemi tistimi, ki jim obljubljajo pomoč, a ostajajo samo pri besedi. Slovenska zavest je le v nekaterih posameznikih, ki že dolga leta vztrajajo in skušajo obdržati pri življenju še zadnje ostanke slovenstva.

Ob praznovanju 20-letnice SKAD-a je nekdo zapisal v posvetilo našemu društvu: »Ni težko biti zvest, kadar ti te zvestobe nihče ne preizkuša. Toda biti zvest svoji zavesti in se dosledno ravnati po njej tudi takrat, ko bi bilo vsaj za omahljivca najlažje skloniti glavo, priča o izredni moči, vredni vsega priznanja in občudovanja...« S takimi občutki smo se tudi mi poslavljali od naših gostov.

Pred nami je bil še večer v žabniški župnijski dvorani. SKAD je namreč povabil gledališko amatersko skupino iz Standreža, da bi se tu predstavila z Nušičevo komedijo »Analfabet«. Želeli smo namreč obdržati še živ stik, ki smo ga navezali lanske poletje s tamkajšnjimi Slovenci. Za uspeh večera se moramo seveda zahvaliti skupini iz Standreža, ki je s svojo igro navdušila navzoče in še enkrat potrdila svoje umetniške sposobnosti. V pozdrav so ob koncu trije improvizirani muzikanti, udeleženci srečanja, zaigrali nekaj narodnih melodij.

V sredo jutraj smo se odpravili na Sv. Višarje, eni peš, drugi z žičnico, kjer je g. Kodelja daroval sv. mašo.

Tako so se tudi letošnji počitniško-studijski dnevi iztekli v večjem ali manjšem zadovoljstvu udeležencev in organizatorjev.